

Vsebina

Zanimivo

Štajerski riž 5

Sadjarstvo

Novosti pridelave češenj 8

Poljedelstvo

Varstvo vrtnin v poletnem času 12

Živinoreja

Seno ali silaža? 14

Za enostaven nadzor nad kravami 24/7 16

Tehnika

Novo registrirani traktorji v aprilu 2019 19

Dan odprtih vrat 20

Za manjšo porabo goriva 22

Kandidati 25

Varna vožnja in delo s traktorjem 26

V spomin

Ivan Veber 28

Alojz Slavič 28

Mladi

Poceni hrana in mladi prevzemniki 29

Prejeli smo

Bonbončki in palica Koroške kmetijsko gozdarske zadruga

Slovenj Gradec 30

Recept

Solate iz kukinov 32

Obvestila

Nagrada za zveste naročnike 33

Obvestila Zveze strojnih krožkov

Član EUROFARM združenja
vodilnih kmetijskih časopisov

Član žirije za izbor traktorja leta

Izdajatelj: Kmetijska založba d.o.o.

Uredniški odbor:

Marjan Dolensek (kmetijska tehnika, gradnje),
Tatjana Čop
Veronika Valentar
Zorica Abraham Panič

Naslovnica: Andrej Golob

Glavni in odgovorni urednik: Andrej Golob

Tehnični urednik, oblikovanje: Janez Grabec

Grafična priprava: Kmetijska založba d.o.o.

Tisk: Malex, d.o.o.

Naklada: 5.000 izvodov

Naslov uredništva:

KMETOVALEC, Stari trg 278, 2380 Slovenj Gradec
tel.: 02 885 67 00 in 05 901 05 76

E pošta: kmetovalec@km-z.si, http://www.kmetovalec.com

Naročnine in oglasno trženje:

KMETIJSKA ZALOŽBA d.o.o.

Stari trg 278, 2380 Slovenj Gradec

tel.: 05 901 05 76

E pošta: oglasi@km-z.si

Cena posamezne številke: 5,5 €

Letna naročnina (12 številke): 55 €

za tujino: 90 €

9,5% DDV vključen v ceno

Kmetje v Sloveniji vse bolj postajamo podobni Indijancem v ameriškem rezervatu. Načelno vse krasno urejeno, v praksi pa mizerija. Politikov in meščanov so polna usta besed o pomenu kmetijstva, samooskrbe in lokalno pridelane hrane. Čakam še samo, da bo pravica do kmetovanja, kot pravica do pitne vode, zapisana v ustavo. V praksi pa kmete v glavnem zmerjajo s paraziti, ki preko subvencij zažirajo navadne delovne ljudi, mučitelji živali, onesnaževalci, motilci življenja mirnih ljudi, vsiljivci v naravno okolje ..., ki jih je potrebno imeti čim bolj pod nadzorom. Seveda je za krotenje teh divjakov potrebnih vedno več nadzornikov, za katere so najbolje usposobljeni meščani, ki si za svoje težko delo seveda zaslužijo dobro plačilo. In tako gre vedno manj davkoplačevalskega denarja v podporo kmetom in vedno več se ga izgubi v raznih nadzornih kanalih. Že pred davnimi leti sem zapisal, da so subvencije kot droga: najprej te diler naredi odvisnika z zastojnimi odmerki, ko brez droge ne moreš več, ti jo zaračunava vedno dražje. Podobno so naredili Američani z Indijanci: poslali so jih v rezervate, jih ogradili, dali neko podporo, iz njih naredili turistično zanimivost in sedaj jih hodijo gledat turisti iz celega sveta. Podobno kot eksotične živali v živalskem vrtu. V zahvalo jih napojijo in nasitijo. Vendar biti sit in napojen ni smisel življenja. Življenje v rezervatu pri ljudeh ubija ustvarjalnost in podjetnost in zato se vedno več Indijancev zapija in drogira. Tudi slovensko kmetovanje je vedno bolj omejeno, kmetje zapadajo v letargijo, če pa že kdorkoli poskuša malo bolj podjetno kmetovati, prej ko slej zbudi zavist in zavistni sosede so zmožni storiti marsikaj. Še zlasti tisti, ki nimajo kaj dosti pojma o kmetijstvu, vidijo pa samo velik traktor ali hlev. In polena pod noge ter prijave z obiski inšpektorjev se kar vrstijo. Potem se pojavijo še razni živaloljubci, vegani s svojimi teorijami in akcijami ter naredijo kmetovanje za zelo stresno obrt. Ni presenetljivo, da marsikdo hitro obupa in vrže puško v koruzo.

Lep zgled so zadnja dogajanja z divjimi zvermi. Skoraj ne mine dan, da ne bi zasledili informacij o pokolu domačih živali, ki so posledice napadov zveri. Medtem ko kmetje zahtevajo zaščito, večji odstrel zveri, na drugi strani razna društva za zaščito zveri ali ptic (!) protestirajo proti odstrelu zveri ter obsojajo kmete za vdiranje na območja divjih zveri in nasploh uničevanje narave. Kmetje ostajajo vedno bolj osamljeni v svojih zahtevah. Pri tem je zlasti zanimivo reagiranje društev za zaščito živali in raznih živaloljubcev. Ti namreč kar naprej organizirajo kakšne akcije in prikazujejo grozljive slike in filme iz hlevov in klavnic. Res je življenje kruto in tudi v živinoreji se dogajajo nesreče in seveda nobena smrt ni lepa, a rejci v takšnih primerih praviloma poskrbijo za čim manjše trpljenje živali. Mogoče se med njimi pojavi tudi kakšna izpriena osebnost, ki ji za počutje živali ni mar, a ni pošteno zaradi izjeme obsojati vse rejce povprek. Po drugi strani domače živali, ki jih je napadla divja zver, pogosto dolgo umirajo v hudih mukah, a se zdi živaloljubcem to povsem normalno. In prav absurdno je, da v času, ko meščani kmetom razlagajo, kako naj sobivajo z volkovi in medvedi, v Ljubljani vrana okljuva par ljudi in sicer miroljubni meščani zaženejo pravi alarm. Prav zanima me, kako hitro bi se spremenilo javno mnenje, če bi kakšen medved ali volk zataval v Celje ali prestolnico. Bi tudi takrat o odstrelu leta mleli sodni mlinci?

No, počasi kmetom le prekipeva. Prejšnji mesec so nekaj trupov od zveri poklanih domačih živali prepeljali pred okoljsko ministrstvo, kar je imelo precejšen medijski učinek in bo verjetno nekaj več meščanov znalo prisluhnuti težavam kmetov. Kazalo bi z akcijo nadaljevati in predvsem puščati trupla pred vrati organizacij in posameznikov, ki najbolj vneto nasprotujejo nadzoru nad številom zveri v slovenskih gozdovih. Lahko je nekje od daleč filozofirati o stanju na drugem koncu države, marsikdo pa bi soočen s posledicami svojih idej hitro spremenil mišljenje. Da je kmetom dovolj, dokazuje tudi zadnji mesec na Blokah ustanovljena Civilna iniciativa za zaščito ljudi in živali pred zvermi. Čeprav sem nasprotnik vladnega financiranja nevladnih organizacij, upam, da bo ta organizacija dobila vladno podporo.

Politiki in birokrati v državnih ustanovah, ki naj bi urejali sobivanje kmetijstva in zveri, si v glavnem po pilatovsko umivajo roke in čakajo, kaj bo prinesel čas. Seveda, njim gre vse v rok službe. Plača pade z neba, če naredijo kaj ali ne. Nekateri moramo pa živeti od dela svojih rok in nam ni vseeno, če te sadove pobere nekdo drug, preden dozori.

Vaš urednik